

నేను 27 సంవత్సరముల క్రితము భారతదేశములో నొక సదాచార బ్రాహ్మణ కుటుంబములో జన్మించితిని. నా తలిదండ్రులు, తాతలు, అవ్యాలు, అత్యున్నత వైతిక విలువలు పాటీంచెడివారు గనుక నా బాల్యమున నన్నటులనే పెంచిరి. నేను నా పితామహులకు ప్రథమ మనుమడిని గనుక వారితో కలసి యనేక హిందూ పుణ్యక్షేత్రములకు వెళ్ళటయు నాచారకర్మ కాండలలో పాల్గొనుట యను ప్రత్యేకావకాశములు నాకు కలిగెను. నా తాత, అవ్యాచాల నిష్ఠాగరిష్టులు. గృహమందలి పూజామందిరములో వారు దేవుండ్రకు పూజలొనర్చుచూ, ఉపవాసము చేయుచూ, ప్రతిదినము క్షోకములను వల్లించుచూ, ప్రతివారమూ గురులలో అర్ఘనలూ పూజలూ చేయుచూ దైవారాధనలు చేసెడివారు.

నా తలిదండ్రులు కూడ భూక్తిపరాయణలు. పూజాపునస్కారములు ప్రారంభించ కమునుపే యవేల చేయవలెనో విశదికరించెడివారు. అందువలన నేనునూ పట్టుదలతో నా కర్మకాండలో పాల్గొనడి వాడను. కొన్ని సార్లు నాకర్మమవని నాణిననేనో నుచి కారణాగుల నుననే శేఖుగుగని ననుగ్గిగుకొనిస్తానాడను.

హిందువులమైనమేము బహు దేవతారాధన చేసెడివారము. పరబ్రహ్మలో లీనమగుటయే హిందుత్వపు పరమాపథి. దానిని సాధించుటకనేక మార్గములున్న వనియు అయిననవన్నియు రాజయోగము, భూతియోగము, కర్మయోగము, జ్ఞానయోగమును న్నాల్ని ముఖ్యవర్ధములలో నేడోయుక దానికి చెందుననియుా హిందు మతము బోధించుచున్నది. మనసును సంబంధించినవగు ధ్యానము, చింతాశీలత, క్షోకములను గానము చేయుటయనునవి రాజయోగమునకు చెందును. విగ్రహములకో లేక భావములకో భూక్తిగల్గియుండుటను నేర్చునది భూక్తియోగము. ఒక వ్యక్తి జీవితములో విధుల బోధించునది కర్మయోగము. జ్ఞానయోగమూ పేరే చెప్పుచున్నట్లు జ్ఞానాభ్యాసమును బోధించును.

ఈ పథాల్చులేవియు నొకదానికొకటి వ్యుతిరేకింపవు. ఎవరేని యా యనేక మార్గములలోనేదేని యొకదాని ధ్యారా తన గమ్యముజీరవచ్చును. ఆనెంచుకున్న

మార్గమును బట్టియా వ్యక్తి మోక్షమునో, సమాధినో, బ్రహ్మానో, ముక్తినో, ఆత్మ సంభావమునో లేక యాత్మజ్ఞానమునో, మున్మగు వానిలోనేదోయొక దాని పొందును. అందుచేత హిందుాత్మములో దైవతాదైవతములు రెండునూ కలవు. నా సోదరునికినీ నాకునూ మేము యవ్వునముననడుగిడగనే “ఉపనయనము” చేసిరి. ఈ యుపనయనానంతరము జీవితములోని రెండవ ముఖ్య భాగమగు బ్రహ్మచర్యములో నడుగిడితిమి. ప్రతి బ్రాహ్మణపురుషులును వివాహపూర్వ మీయుపనయనము నొందవలసినదే. బ్రహ్మచర్యమును నీ జీవితభాగమును దైవ చింతనతో గడుపవలెనని శాస్త్రముల బోధ. ఈ మార్గములో సాయపడుటకు యాచారకాండలసాధన చేయుమని మాకు నేరింగి.

మేము శ్యాసన సంబంధిత వ్యాయామ ప్రక్రియా సాధకముల జేయుచూ, రహస్య మంత్రాచ్ఛారణలనేక వందలసార్లు వల్లించుచు, ప్రతిదినోదయ సాయం సమయములలో సంధ్యావందనములను, సూర్యస్నమస్కారములోనర్చుచుంటిమి. యజ్ఞాపవీతము ధరించి, నుదుట బోట్టునిడిగాని, భోజన పూర్వముననూ యనం తరమునూ చేయవలసిన కర్కూకాండల నాచరించుచుంటిమి. ఈ యాచారకాండల నభ్యసించుటతో నా జీవన గమనమే మారిపోయినది. నేనాత్మసంభావన మార్గ మవలంభించుచుండుటచే నీ పద్ధతులు విసుగు పుట్టించునవియేర్చుననూ యాకర్షణీయములుగానుండెను. ఈ విధముగా నాల్ని సంవత్సరములు గడుచెను. నెమ్ముదిగా నాజీవితమీ పద్ధతులలో స్థిరపడెనుగాని నేనింకనూ బ్రహ్మజ్ఞానమునోందలేదు. నేను హిందుదేశములోనుండుటచే నాకంచేయనేక వత్సరముల పూర్వమునుండియే యుపనయనాచారముల నవలంభించుచున్న నా తండ్రినీ, తాతులనూ, పెదతండ్రులూ. పినతండ్రులూ, మేనమామలూ మున్మగువారినీ, పూజారులనూ తదితర బ్రాహ్మాలనూ పరిశీలించగా వారు నాకంచే యేవిధముగా జూచిననూ యాత్మసంభావనలో ముందుగా లేరని చూడనాకమిత్తాశ్చర్యమైనది. ఈ విషయము నన్ను చాల నిరుత్సాహపరచినది. కానీ ఈ నిరుత్సాహమువలన నేనీయాచారముల విడువక ద్విగుణీకృతోత్సాహముతో నిర్విటించి, బ్రహ్మ తప్పన యున్నాడను నమ్మికను బట్టి బ్రహ్మజ్ఞానమొంద యత్నించుచుంటిని. నేనవలం బించున్న పద్ధతులలోనేదోయొక తేడాయండవచ్చనేమో, లేక నేను తగినంత నిశ్చలబుద్ధితో నాచరించుటలేదేమో ననుకొనుచుంటిని. బ్రహ్మజ్ఞాన మొందవలెనను

నా దృఢ సంకలపము, పుణ్యక్షేత్రయ్యాతలు జేయనన్న నాయుపనయనాం

సంతరము రెండు సంవత్సరములకు ప్రోత్సహించెను.

నా సహజ వివేకముతో రాజీపడకుండనే, నేను నేర్చుకున్న పద్ధతులననేక సంవత్సరములు సాధన చేసితిని. తదనంతరము నన్ననేను పరిక్రించుకొనగా యగాధ శూన్యతయే గోచరమాయెను. నా వివేకవిశిష్టమయిన మేధస్సుతోనాలోచింపగా జీవితమును ముగించుటయే యోగ్యమైన చర్యగానగుపడెను. ఒక రాత్రి మరణము గురించిన భయంకరమగు కల నా మనసును మార్చివేసి జీవించవలెనను కోర్కెను రేకెత్తించెను. నేను జీవించవలెనన్నచో నా జీవితమునకొక పరమావధియుండవలెను గనుకనదేమిటో తెలిసికొనగోరితిని. నేను సంపూర్ణమైనయాత్మ సంభావననొంది నపుడా జీవిత పరమావధి తెలియుననుకొంటేని.

నా జీవితముపై నాకు సర్వ హక్కులూనున్నవి గనుక, నా జీవితమంతటిని వినియోగించి నా జీవిత పరమావధిని కనుగొనవలెననుకొంటేని. ఈ మారు నా యత్నములు సహజ వివేకమున కనుగుణమైనవిగాను మనఃపూర్వకమైనవిగనూ యుండవలెనని తీర్మానించుకొంటేని. ఇంకేవేని ఇతర మార్గములున్న వానినికూడ సాధకముచేయ సిద్ధమైతిని. ఈ నా ప్రయత్నములనింక నేకాగ్రతతోజేయ నిర్ణయించు కొంటేని. నేనేదైనపొందవలెనన్న దానికొరకు సాధన చేయవలెను; నేకోరు కొన్నది బహు విలువైనదయినచో మరింత యథిక సాధన కావలెనుగదా!

నా కుటుంబమునకూ, స్నేహితులకూ దూరమవకుండనే నేనీయన్నేషణలో నుంటేని. నాకేష్టమైనపుడితరులకు సాయపడుతుండడివాడను. చాలమారులు నా శాయశక్తులా తోడ్పడివాడను. నా బాల్యకాలపు చేష్టలకాటంకము కానంతవరకు నా తలిదంత్రులనూ యితర పెద్దలనూ గౌరవించుచుంటేని. నా దృష్టికి నేను చెడ్డ వాడనుగా నగుపడలేదు. కొన్ని చెడ్డ పనులు చేసిననూ, వాటికంపె నేను చేసిన మంచి పనులే యథికమగుపలన, చెడ్డ పనులు చెల్లుపెట్టబడుననుకొంటేని. ఇందు వలన నేను మంచి వాడనేయని నమ్మితిని. చాలమంది నేనుత్తముడనేయనుట నాకెంతో విలువైనదిగానుండెను. నాలోనున్న శూన్యత కలిగించుచున్న బాధలనుప శమింపజేసికొనుటకగాను అందరూ నన్న మెచ్చకోవలెనని కోరితిని. పరోప

కారములజేయుటచే నేనోదార్య బుద్ధగలవాడననుకొన్నపూ, యిం తలంపు యేవిధమునునూ నా లోని శూన్యతను తొలగింపలేకపోయెను. ఇదీలాగున్నపూనూ నా జీవితపరమావధియేమని తెలిసికొనుటకు ప్రతిదినమూ కొన్ని గంటల చోప్పున యనేక సంవత్సరములు ప్రయాసపడితిని.

మాదోక సమిష్టి కుటుంబము. నా శాత, అప్పలూ, పెదనాన్నలూ. చిన్నాన్నలూ కలసి కుటుంబ వ్యవహారములనాలోచించి నిర్మయములు చేయుచుండిరి. అటువంచే వ్యవహారములలో నా చదువు సంగతి చాల ముఖ్యమైనది. నేను మాద్రాసులో ప్రైస్చర్కులు చదువు కొరకు సిద్ధపడుటకు మా పెదనాన్న నన్నోక యలోకిక తత్త్వ వాద తరగతిలోజీర్చెను. కొన్నివారముల పిదప యనుభవించుటకు మంచి వాటి వలె నగుపడు కొన్ని మార్పులు నాలో కల్గెను: రోజుకు రెండు మూడు గంటలే నిద్రించినునూ రోజంతయు చలాకీగానేయుండగల్గితిని; నాడీవ్యవస్థ 50కి తగినది; ఇదివరకటికండెనక్కువ సమయము చదువుకొనగల్లితిని. ఈ మార్పులు నాకు ప్రియముమైనవేయయినను నేలోని శూన్యతలోనే మార్పును కలిగించలేకపోయెను. కొంతకాలమాగినచో నాశూన్యత దానంతటదే తొలగి పోవుననియాశించితిని. కాని యా యలోకిక వాద ధ్యానములతో కొందరు మతిస్థిమితమును కోలోగ్నయిరని వింటిని. వెనువెంటనే యాధ్యానములను మానివేయవలెననుకొంటిని. ఆత్మసంభావనకితర మార్పులూనున్నవి. అందువలన నా ప్రశ్నలకుతురములనిచ్చునట్టగుపడిన “సరళ కుండాలినీ యోగ విధానము”నకు మారితిని. కరాచే మొదలగు విద్యల నేర్చు గురువులు సినిమాలలో ప్రశాంతులుగ కన్పుడుచుండుటనుబట్టి ఆ విద్యల నేనునూయభ్యసించితిని. ఆ గురువులు జీవిత పరమావధినెరిగితిరనుకొంటిని. సరళ కుండాలినీ యోగాభ్యసమునూ, కరాచే మొదలగు విద్యలనూ యేకాగ్రతతో నభ్యసించి, కరాచే విద్యలో “నల్ల పట్ట” అను స్థాయికెదిగితిని. సరళ కుండాలినీ యోగ విద్య శిక్షకునిగా తర్చీదునొందితిని.

నా దినముదయము మూడుగంటలకారంభించి నాల్గయిదు గంటలు యోగాభ్యసములోనూ కసరత్తు చేయుటలోను గడిపిన పిదప కరాచేక్కాసులకు వెళ్ళుచుండి వాడను. నాల్గు సంవత్సరములు, వారమునకైదారు దినములీ క్రమమునే పాటించి తిని. కాని విచారమేమనగా నాయంతరంగమందలి శూన్యతను నింపుకొననేపాటియు

సమీపించలేదని చాల యాశ్వర్యపోతిని. కాని నేను సరైన మార్గములోనేయున్నానని నమ్మి యూ పద్ధతులనేయభ్యసించుచుండిని. నేను నేర్చుకున్న యభ్యసములేపాణియు చెడుగు చేయవని నిర్థారించుకొన్నయనంతరమే నా తలిదండ్రులకు వాణిని నేర్చెడిపాడను. నేను పరబ్రహ్మను చేరగల్గినచో నా తలిదండ్రులనూ చేరవలెనన్నది నా యాశ. నా యంతరంగముననున్న శూన్యతను గురించిగాని, నా యన్వేషణల గురించిగాని నా కుటుంబములోనివారెవరికినీ ఎప్పుడునూ చెప్పలేదు. వారు నా యోగాభ్యసములనూ, ధ్యానముద్రలనూ, కరాచే మొదలగు యభ్యసములనూ చూచియవన్నియు యవ్వునప్రాయములో సహజ మార్పులేననుకొనుచుండిరి. వారికి నా యంతరంగమందలి యన్వేషణ గురించి చెప్పియుండినయెడల బాగుండెడిదని యిప్పుడనుకొనుచున్నాడు.

నేను హిందూమత పద్ధతులలో వేరుపారి యుండుటచే కైగ్రస్తవ్యములో నా ప్రశ్నలకు సమాధానములు కస్తోన యత్నించుటయనూహ్యము. కైగ్రస్తవులు వేషధారు లనియూ, తాము చేయదలచుకొనిన వాణిని చేయుటకు వారి విశ్వాస పద్ధతులను పరిస్థితులకనుగుణముగా మార్పుకొందురనియు నేను నమ్మితిని. హిందూదేశములోని కైగ్రస్తవులు మనస్సాక్షిలేనివారనియు, బ్రిటిషువారీదేశమును పాలించుట వలననే మతమును మార్పుకొన్నారనియు నా స్నేహితులలోననేకమంది యథి ప్రాయము. అంతియగాక, బ్రిటిషువారీదేశమును పాలించిన 200 సంవత్సరములలో కైగ్రస్తవ విశ్వాసమునుగూర్చి యొక్క మంచి మాటనైన వినలేదు.

షికాగో నగరములోని నార్తర్న్ జ్లీనాయ్ విశ్వవిద్యాలయములో కంప్యూటర్ సైన్సులో మాస్టర్స్ డిగ్రీ చదువు కొరకు 1991 సంవత్సరమునచేరినప్పటికి నా వయస్సు 21 సంవత్సరములు. నాయంతరంగమందలి శూన్యత నాలోనేయుండెను. ఈ సరికి నేను పుణ్యక్షేత్రములను దర్శించుట యసంపూర్తిగనేయుండుటచేత మరి కొన్ని సంవత్సరములు నా యాధ్యాత్మికాన్వేషణ కొనసాగించిననూ నిష్పులమే యగునేమాయనుకొంటిని. వేదాధ్యయనముతో నా ప్రశ్నలకుతరములు దొరకునని నిశ్చయించుకొంటిని. మా కుటుంబము బుగ్గేదమందలి విధుల పాణించునని నా తల్లిగారు చెప్పుట నాకు జ్ఞాప్తికి వచ్చుటచే నా వేదమునక్షాము చెప్పు పుస్తకముల కొరకు వెదకి వాణినోక గ్రంథాలయములో కనుగొంటిని. వేదములను సులభశైలిలో

విశదీకరించునని పేరొందినయొక పుస్తకము నన్నెంతో యాకర్షించినది. ఆ రచయిత హిందూ మత మూలాధారములైన సిద్ధాంతములను బహుజాగ్రత్తగా విశదీకరించెను. కానీ నాతోని లోతైన ప్రశ్నలకు జవాబులనీయలేదు.

అందుచేత విజ్ఞానమువైపు తెరిగితిని. “ క్యాంటమ్ థీయరీ” యను సంశమువై హిందూ దేశస్థుడైన యొక విజ్ఞానవేత్తచే రచింపబడి బహు జనాదరణొందిన యొక పుస్తకమును చదివితిని. హిందూత్వము విశ్వమును గూర్చి నిర్దేశించిన విషయముల నారచయిత విపులపరచెను. అనేక భూవనల విశదీకరించుటకారచయిత సరోవర్త్కాష్ట మైన ధ్యాన ముద్రలలో తనయనుభవములగూర్చి చెప్పేను. నేనీ పద్ధతులనాచ రించుకాలములో నోకవేళ కొన్ని బోధనలను సరిగా పాటించుటలో తప్పితినను కొంచెని. అయిననూ ఆ పద్ధతుల నవలంబించ మరలు కొల్పాలేదు. క్యాన్సరు వ్యాధి గ్రస్తుల మనసులలోని యపరాధములగూర్చిన యాలోచనలను రూపుమాపుటచేనట్టి వ్యాధిగ్రస్తుల మనసులలోని యపరాధముల గూర్చిన యాలోచనలను రూపుటచే నట్టి వ్యాధిగ్రస్తులు “ భైమో భైరవీ ” యను వైద్యవిధానమునకు సరిగా స్పుందింపనేర్చుట సాధ్యపడెనని యారచయిత ప్రాసెను. మేధస్సునకూ శరీరము నకూ అవిచ్ఛిన్నన్నమైన సంబంధమున్నదనియూ, శరీరమందలి ప్రతి జీవాణువులోనూ జీజ్ఞాసయున్నదనియూ నాయన నిరూపించెను. తాచెప్పేన మరెన్నో విషయములు సత్యములనియాయన వాదన.

ఆయన రచనలవలన నేను నేర్చుకొన్న ఎక్కెక విషయమేదనగానోక వ్యక్తి మృతినొందక పూర్వమే వాని పాపము వానినేదోయొక రోజు, యేదోయొకవిధమున పట్టుకొనునని. ఇది కర్మ సిద్ధాంతమే గదా! నా జీవితములో కొన్నయిననూ చెడు పనులు చేసితినని యొరుగుదును. “ ఇవి తప్పులూ నివిబప్పులూనని నిశ్చయముగా నిర్ధారింపబడలేదోమో? పరిస్థితుల ప్రభావముననో, చిన్నతనము వలనగాని స్నేహితుల బలవంతము వలనగాని, లేక మరేవో కారణములచేత గాని నేను చేసిన తప్పులను హేతుమాతముచే నాకారణములనే నిందింపవచ్చున ” నిన్నన్న నేను సముదాయించుకొనుచుంచిని. ఇదొక గొప్పయాలోచనగానే యగుపడి నదిగాని యాచరణలో పనికిరాలేదు. ఎక్కుడోనోకచోట నిశ్చయ నిర్ధారణలుండి యుండవలెనవిపించినది. కానీ యా రోజులలో పాపమును గూర్చిన యాలోచనలు

నాకు ఆత్మ సంభావనకన్న ముఖ్యమైనవిగానగుపడలేదు.

పాందూదేశమునుండి వచ్చిన సోభియా యను కైగ్రష్టవురాలిని నేను 1991లో కలిసికొండిని. మా విశ్వవిద్యాలయములోని కంప్యూటరు లేచరేటరిలో మేమిరు వురము పనిచేయచుండుటచే ననతికాలములోనే మంచి స్నేహితులమైతిమి. మా యాదృచ్ఛిక సంభాషణలలో, కొన్నిసార్లు, మా యిద్దరి మధ్యనున్న మతపరమైన తేడాలగురించి చర్చించుట తటస్థించెను. “నీ జీవిత పరమాపదియేమి?” యనునది నా ప్రియమైన ప్రశ్నగుక నేనామెనొకపారి యాపుశ్నవేసితిని. “దేవుని మహిమ పరచుట” యనియామె తడుముకొనకుండ జవాబిచ్చి నన్నాశ్చర్యపరచినది. ఆమె ధోరణి చూడనదేదోనొక బహు తేలికైన ప్రశ్నయనిపించెను. అందువలన నాయహం దబ్బతినుటచే నేనామె బహాబును లక్ష్యపెట్టిక, ఆమెను మరిన్ని ప్రశ్న లడిగి నాయాశ్చర్యమును కనిపెట్టి యత్పీంచితిని.

ఆ రోజు నాయంతరంగమున నేను బహుగా కదలింపబడితిని. సోభియా సమాధానము యత్కముగానే యగుపడెను. నిజముగానే దేవుడోకవేళ నా వెలుపల నున్నాడేమో, నేనేల జీవించుచున్నాయనునది, నాలోనున్న శూన్యమును కూడ నాయన యెరుగునేమాయని నాకనిపించెను. కానీ నేనాత్మ సంభావనాన్నేషణలో నేకాగ్రదునోటచే, నానుండి పత్యేకమైన దేవుడున్నాడన్నయాలో చన నా కంతు పట్ట లేదు. నేనేల జీవించుచున్నాయన్న ప్రశ్నకు సమాధాన మిదేపుని మహిమ లేదు. నేనేల జీవించుచున్నాయన్న ప్రశ్నకు నిషిధ్యుని ప్రశ్నకు యాలోచించితిని. “నీ జీవిత పరమాపదియేమి?” యను నా ప్రియమైన ప్రశ్నకు యాలోచించితిని. “నీ జీవిత పరమాపదియేమి?” యను నా ప్రియమైన ప్రశ్నకు యా, యింకొందరు “నాకుటుంబమునకు సేవ చేయటకని” యు, మరి కొందరు “ధనార్థవచేసి యా ధనము పేదలకిచ్చుట కొరకని” యు నీ విధమైన దివ్య సమాధానములనిచ్చిరి. నేను మంచివాడని యితరులనినప్పుడు నాలోనేను సంతోషించుటకే నేను ధర్మకార్యముల జేయ చున్నానని నాయంతరంగమందు నేనెరుగుదును. అందుచేతనేచేసిన పరిత్యాగ క్రియలన్నియు స్వయంయోజనమునకే చేసితిని.

అనేక లక్షల దేవుండ్రనారాధించుచూ, ననేక తత్యబోధలజేయచూ, ననేక

యాచారకాండలనేయుచూ, యనాదిగా వస్తున్న హిందూ మతము విశదవరచలేని విషయములను, ఒకే దేవుడని చెప్పచున్న సర్వాధారణ మతమగు కైగ్రస్తవ్యమే లాగు వివరించుచున్నదీయని నాలో ప్రశ్నలూ ఆలోచనలూ కోకొల్లలుగా పుట్టు కొచ్చెను. ఒకవేళ సమాధానములు హిందూ మతములోనేయున్నచో నేచేసిన యనేకనేక యత్నముల యనంతరమా సమాధానముల నేనేల కగ్గొనలేకపోతినీ? మరి కోట్లాది యితర హిందువుల మాట్లాచేమిటి?

నా ప్రశ్నకు సోఖియా యిచ్చిన సమాధాన మద్యతీయమైనదేమీ కాదు. ఏలనన, భారతావనిలోనున్న హిందూదేవాలయములలోని పూజారులనూ దేవుని మహిమ పరచుటే వారి జీవిత పరమావధియని సమాధాన మిచ్చియుందురు. కానీ, వారి దేవుండ్లు విగ్రహములగుటచే వారి సమాధానములోని భావనే వేరు. ఆ పూజారులు వారి దేవుండ్లను శుభ్రపరచి, యలంకరించి, చివరికాదేవుండ్లను నిదురింప జేసేదరుకూడ.

నేనునూ బాలుడనుగానుండగా విగ్రహములను కదిగితిని, కిర్తనలు పాడితిని, అనేక ప్రాంథనలనూ వల్లించితిని. భౌతిక పదార్థములతో నిర్మితమైన వాటికి నేను జీవము నాపాదించి, మహిమ పరచితిని. నా దృష్టికవి విగ్రహములేగాని నా మనసు వాటికేమేమి చేయవలెనో నిర్మియించెను. నిజముగా దేవుడున్నచో నా దేవుని మహిమ పరచుటయే నా జీవిత పరమావధియగునన్న యాలోచన నన్ను బహుగా కలవర పరచెను. ఆ కలవరమునుండి విముక్తి పొందవలెన్న నేనా నిజమైన దేవుని తెలిసి కొనవలనని నిశ్చయించుకొంచెని.

సోఖియా తన జీవితపరమావధి యేసుక్రీస్తును మహిమ పరచుటయేనని చెప్పిన విషయము నాకు క్షుణ్ణముగనేయర్థమైనది. యేసుక్రీస్తు హిందూదేశములోని పోవన పురుషులవంటివాడేయయినయొక మానవుడని చరిత్ర పుస్తకములలో చదివితిని. తామే దైవములనో లేక తమకు దేవునితోనతి సమీప బంధుమున్నదనో లేక యాత్మ సంబంధంకొరక మార్గము చూపేదమనియో చెప్పేడు యనేకమంది గురువులు భారతావనిలోనున్నారు. కుండాలినీ యోగశిక్షకునిగా నాకును యోగ్యతా ప్రతిక యున్నది. యేసుక్రీస్తుకూడనటువంటి గురువులలోనోకడనుకొంచెని. సోఖియా

సమాధానముతో నిరుత్తరుడనయిన నాట కైగ్రషువ మతములో నిజము లేదని, యేసు క్రీస్తు సత్పుగవర్తనగల సామాన్య మానవుడైయైను ప్రజలాయనకు దైవత్యమారో పించిరనియు బుజువుచేయ కంకణము కట్టితిని. హిందూదేశములో మహానుభావు లయిన రాజుల నారాధించువారు కూడనున్నారు. యేసుక్రీస్తుకూడనడ్చి జాబితాలోని వాడేనుకొంటిని. ఒకవేళ కైగ్రషువులకడనున్న బైబిలు గ్రంథమున్నత తర్ఫుమా వలన కైగ్రషువులు వారి మత ప్రభోధములను విశదముగా తెలిసికొనగల్లుచున్నారను కొంటిని. కానీ వారిదగ్గరనున్న బైబిలు వంటిదే నాదగ్గరనున్నదీను గనుక కైగ్రషువ మతాచారములను జాగ్రత్తగా పరీక్షించి క్రీస్తుకూడ హిందూ దేశములోని వంచక గురువుల కోవకు చెందిన వాడేనని నిరూపించబూనుకొంటిని.

నేను కొన్ని చర్చలకువెళ్లి యక్కడి పాశ్చారను తత్యజ్ఞాన సంబంధమైన యుక్తిగల ప్రశ్నలడిగి వారిని నిరుత్తరులనుజేయ ప్రయత్నించితిని. నా ప్రశ్నలకు వెన్నెంటనే వారు జవాబులనీయలేకపోయినచో వారికింకొక యవకాశమైనియకుంటిని. అంతియగాక తెలిసికొనుట నావిధియనియైనను నేననుకొనలేదు. “బోధ్మతము మానవుని కోర్కెలే చెడుగుకు కారణమని బోధించుచున్నదిగదా. మరి యా బోధ ననుసరించినచో పదియాజ్ఞల యవసరమేమి?” యన్నది నేనడిగిన ప్రశ్నలకొక మచ్చుతునక. కైగ్రషువ్యముపై దుమ్మెత్తి పోయుటే నా యుద్ధేశము. ఈలాగు చేయుచున్ననూ కైగ్రషువ్యములోని కొన్ని సత్యములను నేను తెలిసికొంటిని. అవేషనగా - క్రీస్తు సిలువమీద కృారముగా చంపబడెను; మానవాళి పాప పరిహారమే తను చనిపోతున్నానని క్రీస్తు చెప్పెను; ఆయన మూడవ దినమున సజీవుడుగా లేచెనని ప్రాయబడినది; ఆయన ప్రేమాస్వరూపీ దయార్థి హృదయుడుననునవి.

హిందూదేశమునుండి వచ్చి కైగ్రషువమతమునకునూ మిగత మతములకునున్న తారతమ్యముల వివరించుచున్న యొక పాశ్చారుగారు పెట్టిన సభలకు సోభియా నన్నాహ్వ్యనించెను. అన్ని మతములలోనూ మానవుడు దేవుని వెదకుటకు శ్రమించును గాని క్రీస్తు మతములోని దేవుడే మనమున్న చోచీకి వచ్చుననియా పాశ్చారుగారు చెప్పిరి. ఆహా! ఎంతయాశ్చర్యము! ఈ మాటలు నన్నాకట్టుకొనెను. ఇదే నిజమయిననెంతబాగుండును. పంచ్రండెండ్ల నా కడగంఢ్లయనంతరము సర్వాం

తర్వామియగు దేవుడు నాయెద్దనేయున్నాడని వింటిని. ఈ సంగతుల సాధ్యాసాధ్య ముల గురించి నేనాలోచింపక పూర్వమే నా కుటుంబమూ, సంస్కృతి, సాంప్రదాయములూ, వంశపారంపర్యమున సంపర్కమగునవన్నియు నాకండ్లముందొక మెరుపువలెనగుపడెను. ఈ క్రొత్త బోధ నేనెట్లు నమ్మగలను? కైగ్రస్తవ్యమును నేనుప్యాంచుకొన్నద్దే నా తలిదండ్రులూ, హిందూదేశములో నేనెరిగిన యనేక మందియు నసప్యాంచుకొనుచుండిరి. ఆ పాప్సరుగారు చెప్పినది సత్యమేననిపించి నదిగాని యవి నమ్మశక్యము గానివనుటకే నేను నిశ్చయించుకొంటిని.

కైగ్రస్తవ్యములో నేనడుగుచున్న ప్రశ్నలకు సమాధానములుండునేమానన్న భయముతో యుక్తిగా ప్రశ్నలడుగుట మానివేసితిని.

కైగ్రస్తవ్యము నా ప్రశ్నలకు జవాబులనివ్యాగలదని కొన్నివారములు గడచిననూ మరువలేకుంటిని. పనికిరాని మతమని నా సంస్కృతి చెప్పిన చోట సమాధాన్యషఙ్ఖయనునది నాకు మిక్కిలి భయముగొల్పినది. “ఈ దేవుడేయున్నటయిన నా సమస్యలన్నింటినీ ఆయనే కరిగించివేయును. నాయన్యషఙ్ఖ పర్యవసానముల నాయనే చక్కపరచును; ఈ నిజమైన దేవుని నేనెట్లకికైన కనుగొనగల్లినచో నా సంస్కృతి సంబంధమైన వాటిని నేను పట్టించుకోనక్కరలేదని నాలో నేను కొంటిని”. ఈలాగున నీ విషయమై క్షుణ్ణముగా పరీక్షించినప్పటికినీ నా జూగ్రత్తలో నేనుంటిని. బైబిలులో తప్పట్టుటకైన నాయంతిమ ప్రయత్నముజేసితిని. ఒకాయన నాకొక నూతన నిబంధనను బహుకరించెను.(ఉబ్బ) పెట్టి నేనెలాగూయెప్పటికీ కొనను.)

యోహను సువార్త మొదటియథ్యాయము చదువగా యేసు దేవుని వాక్యానియూ, దేవుని భావప్రకాశమనియు తలిసికొంటిని. రెండవ యథ్యాయములోనాయన చేసిన యద్వాతక్రియల చదివితిని. వీటిని బట్టియాయన మానవాతీతుడని యెరిగితిని. మూడవ యథ్యాయములో యేసు తిరిగి పుట్టుటను గూర్చి చెప్పెను. ఇది నిజముగా నెంతో యాశ్చర్యకరమైన సంగతి! పునర్జన్మయనన మరొకతరి భౌతికముగా పుట్టుట కాదనియు నదిమానసికమైనదనియూనాయూహా. యేసు చెప్పిన పునర్జన్మము చాల వివేకమైనది. ఇది సాధారణముగా మనము నూతన సంపత్తిరమునకై చేసి కొనడి యొక తీర్మానము వంటిదేగాని, యా సందర్భముగా నిది నిజమైనదియూ,

యేసు యొక్క సూతన స్వభావమును సంతరించుకొన్నదియునని యథమైనది. అత్య సంభావనయత్నములను విడిచిపెట్టి క్రీస్తుకు నన్న నేను వినయముగా సర్వించుకొన్ననేగాని క్రీస్తునెరుగలేనని యథమైనది. ఇదోక సబబైన గొప్ప వినిమయ మని నిర్థారించుకొంటిని. “దేవుడు లోకమునెంతో ప్రేమించెను. కాగా యాయన తన యద్వాతీయ కుమారునిగా పుట్టిన వానియందు విశ్వాసముంచు ప్రతివాడునూ నశింపక నిత్యజీవము పొందునట్లు ఆయననుగ్రహించెను” అని బైబిలు చెప్పుచున్నది. యేసు క్రీస్తు సమరయ ప్రీతి, “నేనిచ్చ జలమును నీవు త్రాగినచో నవి నీలో జీవజలపుయూటలగును గనుక నీవు పదేపదే యా సూతి దగ్గరకు రానక్కరలేద” ని బోధించుటను యోహాను సువార్త నాల్గవ యథ్యాయ ములో చదివితిని. ఇది నాకు సరిగా సరిపోయినది. నేను నాలోని శూన్యమును నింపు కొనుటకు శతవిధములగు నిష్టుల యత్నములు చేయుచుండగా క్రీస్తు తానా శూన్యమును పొర్లిపారునంతగా నింపెదన్నాడు. అనగా నేను క్రీస్తు సహాయ మర్థించినచో నాలోని శూన్యమును నింపుటకిక నేనేయితర పద్ధతులనూ వెదక నఫుసరములేదు. ఇదే గదా నేనిన్నాళ్ళనుంచి వెదకుచున్న సమాధానము!

మొత్తమంతయు విపులముగానగుపించుచున్నది. నా సహజ వైజమే నన్నసంపూర్ణునిగాజేసినది. అనేక విధములుగా పెక్క సంవత్సరములు నేనీ శూన్యతను నింపు కొనుటకు చేసిన ప్రయత్నములెవ్వియు ఫలింపలేదు. ఇలాంటి స్థితిలో నేను మరణించియిండినచో నిశ్చయముగా దేవునియొద్దనుండి యుండక పోదును. కాని దేవుడే తన ప్రేమవలన క్రీస్తునంపి, నాలోని శూన్యతను నింపి, నన్న సంపూర్ణునిగా జేసినాడు. మరణమూ, దేవునినుండి యొడబాటులనునంతిమ శిక్షన క్రీస్తునుభ వించినాడు. నేచేయవలసిన ప్రాయశ్శివృత్తమును యేసుక్రీస్తే తానొందిన శ్రమలు, మరణము, దేవునినుండి యొడబాటులనునవి యనుభవించి నా బదులు ప్రాయశ్శివృత్తముజేసెను. కాని వనిపోయిన మూడవ దినమున తిరిగిలేచి మానవ భౌతిక జీవితపు ముగింపయిన మరణము ద్వారా ఆయన వెళ్లినాడు. తామనుభ వించవలసిన శిక్ష క్రీస్తు మరణము వలన పూర్తిగా చెల్లింపబడినదని విశ్వసించువారి కేమి జరుగునో దేవుడు క్రీస్తు పునరుత్థానము ద్వారా చూపినాడు.

ఇది పూర్తజ్ఞానము. ఈ దివ్యమార్గమును నేనెంచుకొన్నచో, మరణమైనను నన్న

నా దేవునికి దూరముగానుంచ జాలదు. ఈ విషయమెరుగకమునుపు, ఒక వ్యక్తి మరణమయమున మాత్రమే తన విధియేషైనది తెలిసికొనగలడనుకొండిని. కాని యాత్ర రక్షణ యడుగగనే లభ్యమగునని క్రీస్తు బోధించెను. ఈ రోజున, నేనింకను సజీవునిగ నుండగనే, నేనాత్ర రక్షణనుభవించగలను. మరియారక్షణ నొందుటకు నేనేమి చేయవలెను?

తనయందు విశ్వసించుట మాత్రముననే రక్షణ లభించునని క్రీస్తుబోధ. ప్రతి వ్యక్తియూ మరణ ద్వారముగుండ వెళ్ళుటకు సుగమమైన మార్గమేర్పర్చబడినది. దేవుడు సర్వాంతర్యామియగుటచే నాయన నాకతి సమీపముననుండి నాయాలోచన లన్నింటిని తెలిసికొనును. నే చేయవలసినదెల్ల విశ్వాసమతోనొక్క యడుగు ముందుకు వేయుటయే. నేను వేయవలసిన యామెదచియడుగెప్పుడు వేయుదు నోయని క్రీస్తు ఎదురు చూచుచున్నాడనిపించినది. “యేసూ, నిన్న నీవు బయలు పరచుకొనిన విధముననే నేను నిన్న విశ్వసించుచున్నాన”ని ప్రశాంతముగానున్న నా హృదయాంతరంగములో మనస్సాఘ్రిగా చెప్పితిని.

మార్చి 5, 1994 వేకువ ఫుటియలలో నిది సంభవించెను. ఆ క్షణమున జరిగిన దాని వర్ణింప మాటలు చాలావు. నాలోనప్పటి పరకునున్న శూన్యత యెన్నుడూలేనస్తే మటుమాయమైపోయినది. నేను ప్రక్కా థింబటిన విధమును నా యంతసికణలో ననుభవించితిని. గొప్ప శాంతి సమాధానములు నాకు కల్గాను. గత 12 సంపత్త రములుగా నేగాలించుచున్నదియేనని నాకు వెంటనే యర్థమైనది. తన్నంగికరించి నంతనే యాశ్వర్యకరమైన యనుభూతులు కల్గానని క్రీస్తు ఎన్నుడూ వాగ్దానము చేయలేదు. అంత మాత్రమున క్రీస్తు వాగ్దానములు వట్టివని కాదు. విశ్వాసములో నీ మొదచి యడుగు వేయగనే నా స్నేహితులలో ననేక మందికెట్టి యనుభవములూ కలుగలేదు. కాని క్రీస్తు ఒక్కడే, మార్గమూనోకడే, విశ్వాస మునూ ఒక్కడే. ఇవి రక్షణయనునోకే ఫలితమిచ్చును.

బైబిలును, క్రీస్తునూ పరిక్రించిన తదుపరి, హిందూత్వములోని యనేక పథ్థతులలో పొందదగిన ఫలిత మీ క్రీస్తు బోధయేనని నాకు ధృథమైన నమ్మకమమరినది. “అనతోమా సద్గమయ, తమసోమా జ్యోతిర్గమయ, మృత్యోర్మాయమృతంగమయ”

యను హిందూమత ప్రార్థననుదినమనేక వత్సరములు పారశాలలో వల్లించితిమి. ఈ ప్రార్థనకు జవాబు క్రీస్తు జెప్పిన “ నేనే మార్గమును, సత్యమును, జీవమును. నేనే జీవమును, పునరుత్థానము ” నను వాక్యమందున్నది. క్రీస్తును నిష్టవట్టమైన హృదయములతో పరీక్షించుడని నా ప్రొందవ సోదర సోదరీమణిలను వినయముగా కోరుచున్నాను. హిందూ మతములోని పలుమార్గములు దేవుని చేరుటకు వ్యక్తి గతమైన ప్రయత్నములను విపరించును. కానీ మన భాగ్యము పలన మన స్వప్రయత్నములను దేవుడుగుటలేదు. యేసు క్రీస్తునందు విశ్వసించుట మాత్రము ననే దేవుడాత్మ రక్షణ ననుగ్రహించును.

నేను క్రీస్తునంగికరించి రండేండ్లయినవి. సోఫియాయను నా భార్యద్వారా నా జీవితములోనికింకొక దీవెన చేరినది. నేను క్రీస్తునంగికరించిన తర్వాతనొక సంవత్సరు మేము పెంటి చేసికొంచిమి. క్రీస్తునెరుగవలసిన విధముగానెరుగని వారి గురించి బహు భారము క్రీస్తునెరిగిన మా యిరువురికిని కలదు. మనమాయనయందు విశ్వసించగనే క్రీస్తు పరిపుఢాత్మ ననుగ్రహించి మనలోని శూన్యతను నింపును. ఈ శూన్యతను నింపుటయను కోర్కెను పరిపుఢాత్మ మాత్రమే తీర్చగలదు.

తానోక్కడే సత్యమునకు మార్గమునని ప్రేమతో క్రీస్తు చెప్పేను. ఇటువంచి గంభీరమైన విపరణలతో క్రీస్తు తన యదిగ్నితీయతను విశదికరించెను. ఈ రోజులలో ననేకమంది తత్త్వవేత్తలూ, గురువులూ, క్రీస్తును త్రసోసివేయలేక ఆయనను కూడ తమ మార్గములలోనేకనిగా చేర్చుకొన్నారు. క్రీస్తు చూపిన మార్గము సరియైనదికాదని నిరూపించిననేగాని ఎవరునూ వారి మార్గమే సరియైనదని చెప్పలేరు. క్రీస్తు తను చెప్పినట్టు మార్గము కాకపోయినచో ఆయన యఖ్యికుడవలెను లేక మిగిలిన యితర మార్గములన్నియు నాశనమునకు సదుపునవేయవలెను. మరొక యాలోచ నకు తావేలేదు. క్రీస్తు ఒక మంచి బోధకుడనీ, ఒక గొప్ప తత్యజ్ఞాడనీ, ఒక శాస్త్రజ్ఞ డనీ కొందరందురు. ఈ విధమైన యాలోచనలు దైవకుమారుని సామాన్య మానవ నిగానెంచి యవమానపరచుటయే. ఆయన తను దేవుని కుమారుడనని ప్రకటించుట చేతనే సిలువ వేయబడెను. మహానుభావులనబడువారు తామవలంబించు మార్గము లను మనకును చూపెదరు. కానీ క్రీస్తు తనే మార్గమునని చెప్పి, మనము దేవుని చిద్రులగుటకు పద్ధతియాయెను. ఆయనే శుభవార్తయాయెను. దేవుని దరికి చేరుటకు

మార్గమాయైను.

నా వంది దౌర్చగ్యని రక్షించినందుకు నా యజమానికైన క్రీప్తుకు నా
వందనములు.

ఆర్.ఎన్.

ఫిర్ర వర్త.